

Tandori Dezső

AZ UTOLSÓ (UTÁNI?) PAPÍRLAP

(Még egyszer 63-as-villamos-születésnapomra)

Mit írjak? Hogy előre unok átmenni egy hídon, minden részletét ennek az útnak, a híd előtt és a híd után, unom, ezt írjam? Ugyanazok a beszélgetéstöredékek, kongatások egy vásárlócsarnokban, ugyanazok a bekanyarodások, ugyanazok a kis tréfálkozások a postán? A trafikban? A sarkon túli kocsmában? Ugyanaz a papagájhang egy konyhából? Tolatás, malteros vödör, másolóiroda, egyetem ódon épülete, a magam ódon élete, 1957-ben itt volt az évnnyitó az aulában? Itt volt, hogy Ottlik könyvét, *Hajnali háztetőre*, megláttam, méghozzá épp az ő pátriájában, a Kossuth Lajos utcában, egy bolt kirakatában? Mind, mind az Emmá Nyóc magánügysztyóm dolga. Itt választhatok hajmeresztő izgalommal két buszmegálló között? Vagy hogy továbbmenjek az antikváriumig a Krisztinavárosba, ahol nem jutnak eszembe már iskoláim, sajtos rudakra vadászom, papirost vásárolok, a boltos néni remek olaszrizlinget ajánl, és ha nem hoztam a pesti megálló környékéről ezerjót, hát... De egyre jobban zavarnak a hanghatások, Totyi zenéi, örülök viszont, hogy énekel. Ez van neki, a madár eszményi élete, meleg, kaja, társaság egész nap, egészséges madár-elfáradás estére, még ennyi, ha kibírok egy-egy napot rendben, nekem is megvan, valóban jókat alszom. Hol van az Artaud-olvasó nyári büszkeség, hogy háromkor felébredtem, beágyaztam, elvacakoltam a reggelt, akkor még más volt? Mi volt más? Mi lesz más? Alám fogják hordani az ágytálat? Kihányom a gyomrom, a belem, és nem élvezetből leszek 57 kiló, ötven kiló, számmal, betűvel, nyállal, lefittyedt alsó ajakkal? Tovább fogyatkozott hajakkal? Gondold meg, hol tartott már sakk-évedben Kosztolányi, Babits?!

Új Forrás, 2002/10.

TANDORI DEZSŐ (1938, BUDAPEST) JÓZSEF ATTILA- ÉS KOSSUTH-DÍJAS ÍRÓ, KÖLTŐ, MŰFORDÍTÓ, ESSZÉISTA, INTERMEDIÁLIS GRAFIKUS